

“Buna rânduială” la țăranul român versus “România lucrului bine făcut”!

Marele profesor Nae Ionescu spunea despre țăranul român că trăia “în rost și bună rânduială”.

Rostul și buna rânduială era ancorată la comuniunea cu natura. Stramoșii noștri trăiau în comuniune cu natura pentru că natura era sursa de inteligență de care aveau nevoie. Se știe că un grup de furnici pus într-un labirint sofisticat găsește mai repede drumul cel mai scurt la hrană decât orice model matematic realizat de om. Albină la începutul unei furtuni găsește drumul cel mai bun și cel mai scurt către stup raportat la aceleași modele matematice.

Trăind în comuniune cu natura, dacii își contruiau zidurile de apărare ale cetăților “*murus dacicus*” în așa fel încât acestea să preia energia cinetică a loviturilor artileriei inamice fiind imposibil de distrus.

Acest tip de zid nu a fost preluat de la romani sau greci sau din altă parte. Acest tip de zid reprezintă performanța ingineriei dacice și nu este singular. Medicina geto-dacică era cu mult superioară celei grecești sau romane, în acest fel, una din principalele preocupări ale generalilor romani era ca în cadrul unei legiuni să existe unul sau doi medici daci care puteau să rezolve cele mai dificile probleme de sănătate.

Exemplele pot continua.

Rostul și buna rânduială au fost contrcarate în istoria noastră veche dar și nouă prin haosul provocat din exterior dar și intern. Și defrișarea pădurilor are scopul de a rupe legătura românului cu natura. Numai că haosul, cum spune profesorul Florin Colceag a condus la creșterea nivelului de inteligență la poporul român.

Atunci când haosul a fost pus sub control acest popor a faurit lucruri mărețe. Ștefan Cel Mare a pus sub control haosul în Moldova. Rezultatul, a construit foarte mult, a dezvoltat clasa de mijloc și a creat prima doctrină de apărare într-un voievodat românesc. Din aceasta cauză a domnit 47 de ani. Constantin Brâncoveanu a pus sub control haosul din finanțele Țării Românești, Spiru Haret, haosul din educație, etc. etc.

Punea sub control a haosului din România antebelică l-a preocupat și pe Eminescu. După Eminescu, remediul la această problemă o reprezenta “dacizarea României” adică, România în “rost și bună rânduială” pe baza principiilor de meritocrație dacice și asta în condițiile în care România acelor timpuri îl avea pe tron pe Carol I, adică un neamț!!!

Pentru rezolvarea problemelor, țăranul român având în vedere spiritualitatea geto-dacică, pleacă de la “rădăcina cauzei” echivalentul la geto-daci, această rădăcină a cauzei era reprezentată de “izvorul răului”. Acționând asupra izvorului răului, țăranul român aducea “rostul și buna rânduială” în viața de zi cu zi

Ce poate reprezenta azi acest concept de “rost și bună rânduială”? Putem spune “România lucrului bine făcut”, numai că, este posibil ca acest “lucru” să rămână fără efectele dorite și asta pentru că nu se merge la rădăcina cauzei, la “izvorul răului” care pentru România de astăzi este reprezentat de “politizarea excesivă” a instituțiilor. Împotriva acestei politizării Eminescu propunea dacizarea României. Văd că despre depolitizare nu vorbește nimeni, nu face parte din nicio platformă economică sau politică, mai mult, depolitizarea nu face obiectul nici a acelor care promovează “România lucrului bine făcut”. Sper foarte mult să mă înșel, timpul vă confirmă sau infirmă această ipoteză.